

מסורת הש"ס

(א) 'לדעת' (ב) 'לדעת'
(ג) 'לדעת' (ד) 'לדעת'
(ה) 'לדעת' (ו) 'לדעת'
(ז) 'לדעת' (ח) 'לדעת'

תורה אור השלם

וְכִי יָמוּת מִת עָלָיו
כַּפֶּתַע פְּתָאם וְטַמָּא רֹאשׁ
נָזַר וְגִלְחָה רֹאשׁוֹ כִּיּוֹם
טָהָרְתוֹ כִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִגְלַחְהָ: כַּמְדָּבָר ו' ט

נוסחת הריב"ן

(א) סגולו יז וימי חוליו
 (ב) קרעוהו ויחזקו חליו
 (ג) נהגהו חליו ויחזקו חליו
 (ד) ויחזקו חליו
 (ה) ויחזקו חליו
 (ו) ויחזקו חליו
 (ז) ויחזקו חליו
 (ח) ויחזקו חליו
 (ט) ויחזקו חליו
 (י) ויחזקו חליו
 (יא) ויחזקו חליו
 (יב) ויחזקו חליו
 (יג) ויחזקו חליו
 (יד) ויחזקו חליו
 (טו) ויחזקו חליו
 (טז) ויחזקו חליו
 (יז) ויחזקו חליו
 (יח) ויחזקו חליו
 (יט) ויחזקו חליו
 (כ) ויחזקו חליו
 (כא) ויחזקו חליו
 (כב) ויחזקו חליו
 (כג) ויחזקו חליו
 (כד) ויחזקו חליו
 (כה) ויחזקו חליו
 (כו) ויחזקו חליו
 (כז) ויחזקו חליו
 (כח) ויחזקו חליו
 (כט) ויחזקו חליו
 (ל) ויחזקו חליו

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לימגור
וכו' שאינו צריך להשלים
למאה אלא כ"ט בלבד
ועוד:

גליץ הש"ס

גמ' מאי אחר. סה נדס
דף י"ד ע"ב:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א רבי' ד'ס וכן ממתיק
 לרב רבי עין א'ים:
ב תרם ר' אהרן ד'ס
 שטעט ו'ן שיעל גלגל
 כיום מאה כ'ון גלגל
 קמא גלגל: ד'ה' לא
 הפסד כלום ו'ן ו'ן
 למחש' ממתיקין הירש
 נריות. מלך כריות נמחק
 ו'ן ברית גלגל: ר' עד
 אלף ב'ן ד'ן
 שטעט דלא הפסד ו'ן
 כו' ומי. תיבות ו'ן ד'ס
 ו'ן נמחקין: ר' ד'ן
 אילמא ו'ן געלט הימט
 גורם שטעט חוק. מלך חוק
 נמחק ו'ן תורף ד' גלגל:

הגהות התוספות

1. צ"ל עוד. 2. צ"ל שלום
3. מינות לניד נחמק
- ו"ל לנידנות דנפסיה.
4. צ"ל ולא חוזר ולא
- הפסיד וזוי כמו וזי.
5. מינות והשפא כי טולד
- הכן ביום ע"א יגלה ביום
- ק"א, הכל נחמק. 6. צ"ל

הריני נזיר פרק שני נזיר

דלוקה דכתיב וטמא ראש
סתלה הכתוב את הטומאה
ו ימיו (א) כל זמן שלא גילח
בזירותו ואין נזרו תלוי אלא

שָׁנִי הָכָא דְאִמְר רַחֲמָנָא יוֹטָמָא רֵאשׁ נִזְרוּ
מִי שְׁנִזְרוּ תִלְוִי לוֹ בְּרֵאשׁוֹ מִיִּתְבִּי *נִזְרוּ
שִׁכְלוֹ לוֹ יִמְיוֹ אֲסוּר לְגַלְחָ וּלְשִׁתוֹת יִין
וּלְטָמָא לְמַחִים וְאִם גִּילַח וּשְׁתָּה יִין וְנִטְמָא
לְמַחִים הִ"ז סוֹפֵן אֶת הָאֲרֻכְבִּים תִּיּוֹבָתָא:
מִתְנִי *הִרְיֵי נִזְרוּ לְכִשְׂיָהּ לִי בֵן וְנִזְרוּ
מֵאָה יוֹם נִזְלוּ לוֹ בֵּן עַד שִׁבְעִים לֹא הִפְסִיד
כָּלוֹם לֹאֲחֵר שִׁבְעִים סוֹתֵר שִׁבְעִים שְׁאִין
תְּגַלְחָת פְּחוּת מְשֻׁלָּשִׁים יוֹם: **גַּמ'** אִמְר רַב
יוֹם שִׁבְעִים עוֹלָה לְכָאֵן וּלְכָאֵן תִּנֵּן נִזְלוּ לוֹ עַד
שִׁבְעִים לֹא הִפְסִיד כָּלוֹם וְאִי סִלְקָא דַּעֲתָךְ
עוֹלָה לְכָאֵן וּלְכָאֵן אִיתְגּוּרִי מִיתְגַּר אֵלָּא בְּרִין
הוּא דְלֹא לִיתְנִי עַד שִׁבְעִים וּמִשּׁוּם דִּקְתִּי
סִיפָא אַחֲרֵי שִׁבְעִים סוֹתֵר שִׁבְעִים קִתְנִי רִישָׁא
שִׁבְעִים ת"ש מִסִּיפָא נִזְלוּ אַחֲרֵי שִׁבְעִים סוֹתֵר
שִׁבְעִים *מָאִי אַחֲרֵי אַחֲרֵי אַחֲרֵי אַחֲרֵי מִמֶּשׁ
מָאִי הִכִּי נִמְיֵי דְלֹא סוֹתֵר אִי הִכִּי מָאִי אִירִיא
דִּתְנִי נִזְלוּ עַד שִׁבְעִים לֹא הִפְסִיד כָּלוֹם אַפ' *
אַחֲרֵי שִׁבְעִים נִמְיֵי הָא אִמְרֵת לֹא סוֹתֵר אֵלָּא
ש"מ אַחֲרֵי מִמֶּשׁ וּכֵן מִתְנִי *לִרְבִּי שִׁמְעֵי מִינֵהּ
וּרְבִי כִמְאֵן אִמְרָה לְשִׁמְעֵתִיהּ אֵילִימָא כִאֲבָא
שְׂאוּל ^(ה)דִּתְנִי ^(ה)הִקוּבֵר אֶת מָתוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים
קוּדֵם לְרַגְל בְּטָלָה מִמֶּנּוּ גִזִּירַת שִׁבְעָה
יְשֻׁמְנָה יָמִים קוּדֵם לְרַגְל בְּטָלָה מִמֶּנּוּ גִזִּירַת
שְׁלֹשִׁים וּמוֹתֵר לְסַפֵּר עֶרֶב הֶרְגֵּל וְאִם לֹא
סִיפֵר עֶרֶב הֶרְגֵּל אֲסוּר לְסַפֵּר אַחֲרֵי הֶרְגֵּל

וְשִׁמְרוּתָם כִּי בְנוֹ מִמֶּחֱלִי:
 אֵלֶּם: אֵלֶּם בְּרִין הוּא דִלָּא
 כִּי: יֵךְ אֵלֶּם נִשְׁמַע מִכֵּל
 מִיָּסָא אַחֵר ע' תַּנָּה הוּא
 תַּנָּה לֵלֵל אַחֲרֵימִין דִּלְפִּילֵי
 בְּהוּ ״בְּרִין יִחְמֵי עַד ע'״
 פִּשְׁתִּי דְקִמְי אַחֵר ע' סוֹמֵר
 פִּ״ס גּוֹלֵד אַחֵר ע' כְּשִׁעִים
 סוֹמֵר בְּרִין דְּמִחְמִיל לִמְנוֹת
 לוֹ לִכְאֹן וּלְכַאֹן אֲחִי אַחֵר
 אַחֵר דְקִמְי אֲחֵר אַחֵר
 אֲכֹן וּלְכַאֹן אֲחִי לֹא פִשׁוֹ לְהוּ
 מִיָּסָא: מִיָּסָא אִירִיא דְקִמְי
 אַחֵר ע' בְּיֹס ע' אֲחִי לֹא
 יִחְמֵי אַחֵר מִתַּשׁ בְּיֹס ע' אִי
 גִוְלֵה לוֹ לִכְאֹן וּלְכַאֹן: א' וְכֵן
 וְיִחְמֵי אַחֵר ע' וְכֵן כְּמִן
 אַחֵר הִכִּי הִכִּי אֲשִׁכְחִינָא
 מִתַּנִּי דִּהֶסֶם לֹא מִתְרַלֵּא כִּרְבִּי
 יִירוֹת אֵלֶּם כִּי ע' ג' מִיָּסָא
 שְׁאֵל רִבְרִי לְהַשְׁלִים אַחֵר
 ע' דִּהֵינִי ג' מִיָּסָא רִאשׁוֹנִים
 גִּלְגִּי בְּעַת הֲרַגְלֵי אֲחֵרֵינוּ
 דִּיֹּם אַחֵר שֶׁל שְׁלֵשִׁים הִיָּה
 שְׁלֵשִׁים: וּמוֹמֵר לְפָסֵר עֲרִיב
 דִּי אַחֵר הֲרַגְלֵי עַד שְׁלֵשִׁים:
 אֲכֹן

לשאלת ד"ר דוד יוסף, מנהל המרכז, נאמר: "הדבר הראשון שיש לזכור הוא שיש לנו מדיניות אחידה בכל הנוגע לטיפול בנפגעים. כל המידע שנאסף, נאסף באופן אחיד, וכל הטיפול, נעשה באופן אחיד. זהו הדבר הראשון שיש לזכור".

פז.

אסור צעה. פי' קודם וזרקת דמים שהרי מזותו נלגה על הדמים ואם גילה על אחד משלשמן אחריו לקמן דל"א:

אמר רב יום שבעים עולה לו צבאן וצבאן. פי' נולד לו בן ביום ע' מקצת היום שקדם הלידה עולה למנין המאה והרי עשה

ומקמם היום שאמר הירדה עולה
תחילת המירות ולא ימנה מירות
בנו אלף עדי' י"ט יום ביום צ"ט
דשנ' י"ז לבנו י"ט השנה שיום ע'
עולה לבאן ולכאן שיוכל לגלגל ביום
המאה שהוא יום ל"א לבנו מתוך
אמות מגלגלם עולה למירות בנו מן
הדין שהוא יום [ל"א] לבנו עולה
נמי אותו מגלגלם גם למירות דנפשיה
שהוא מאה יום אע"פ שאם לא
נולד לו הלא לא היה יכול לגלגל על
מירותו הלא ביום ק"א השנה כשנולד
היה יכול לגלגל ביום [ק'] דפרישתי
וא"ת ומאי סברא היא כיון דאם
לא נולד לו בן לא יכול לגלגל עד
יום ק"א דהא לא מאי לגלגל נמי
ק"א לגירי מירות דנפשיה השנה מאי
לא יגלגל עד יום ק"א י"ט למור
דהא [דלף] מאי לגלגל ביום ק' לא
הו' אלא מדרבנן דפרישתי צ"ק
ד'.) דמדאורייתא מאי לגלגל ביום
ק' מתקמם היום כנולד אלף דרבנן
גזרו דלא מגלגל עד ק"א אטו
היכא דאמר שלמים והכא זאוקמיה
דזין מורה כשנולד לו בן שיוכל לגלגל
ביום מאה כיון דלמירות [ל'] לבנו
הו' הוא יום ל"א יכול לגלגל למירות
דבנו ביום [ק'] הלכך גם למירות
דנפשיה עולה המגלגלם של יום ק'
נולד הבן עד י"ט ועד ככלל
לא המדרבנן ד' י"ט עד עולה

לו לכאן ולכאן איתגורר מיתגורוהו ליה למיתן במתניתין הריזו
 נאבירות הבן דלי לא נולד לו הבן לא מגלה אלף עד יום קמאר
 והשפא לפי דברי רב קגלה ביום כ' מגאל הריזח בלילה הבן וקמאר
 קמאר לא הפסד: **אלא** ברין הוא דלא יציג עד ע' **לא** הפסדי
 ב"א. בלומר מן הדין לא היה לו לשטת בזה הלשון לא הפסד אלף
 אדרבה ה"ל למיתני הריזח ומשום דקמתי סיפא לאחר שנשים סותר
 וי' כי מפסד בלילה הבן מני נמי רישא עד שנשים לא הפסד כלום
 והה' אפי' בריזח הריזח עד שנשים ולא הפסד: ו' והיו כמו וכו'
ת"ש מסיפא נולד לו **אחר** שבשים סותר. מ' מפסד וקבירא ליה
 לאחר שנשים היו מ' ביום שנשים ואחר ואמאי מפסד כלום לנר
 בלילה הבן והא' יום הלידה עולה לכאן ולכאן עולה נמי לתחילת
 הנזירות דבן מתא' כ' י' יום כלים ביום כ' י' ויכול השפא לגלה
 ביום ק"א והשפא כ' בולד ביום ע"ב יגלה ביום ק"א: הכ' לו
 הפסד כלום: **מאי** אחר דמתנ' דקמתי סותר אחר. פירוש
 שטלד ביום ע"ב דהשפא לא יכול לגלה אלף ביום ק"ב והפסדי
אבל אחר שבשים מ"א. דהיינו ביום ע"א הכ' נמי לא סתמו
 ב' בלילה ש"מ אחר ממנ': **ובן** מתנ' ד"ב ש"פ. מ' ממתי
 להוית דלא אכר סקבירא ליה למתני' ליום הלידה אחר נחשו
 לנזירות הבן כמו דנחש לנזירות ידיה לתא' יום שהוא גגור ונחשו
 אחר ימים שעברו דהיינו לנזירות ידיה ולא דמי למאי דפרשני'
 במתנ' דלי טולד הבן ביום ראשון לאחר שלשה שנים וחלשי' כז'
 שהוא תמתי נזירות לזה כמו לתא' יעלה לנחש טפי מדלמי' אכר
 הכא דהוא התחיל לנזירות כבר זה ימים רבים סבירא הוא דיוס לידיו
 יהיה נחשד וגגור אחר ימים שעברו דהיינו לנזירות דנפשיה ומיזורו
 הבן ותחיל מיום שאחר הלידה ואלס חתמור הוא חנן לקמן ומייחתי'
 ב' קמא (ועל ד. ק.) דיוס שלשים עולם קמאר ומקאשו לנזירות
 שפ' נזירות ואחרי השלשים תחילתי (ול) לנזירות ראשון וסופו לנזירות
 נזירות השני מיד מידיו דהוא אמקבל נזירות בחצי' יהיו לדלות יום עצמתי
 נזירות ידיה ובהחלת נזירות דהיינו שהיה חשוד ביום שלם להיוס
 יום ע"ב נחשד אחר כ' שוב א"ן למנות שיהיה חשוד ביום שלם להיוס
ב כמאן אמר. סוף דמתנ' א"ן לא סבר לה כותימי:
 לו אכור בעתלה מידיו ונחשמים המוט ומיזורו לאו הילמא הכ' דבמ'
 הימנו [מזירת] שצעה: [שמונה] ימים קודם לרגל בטלה הימנו מזירת
 לו: ומחר לקטר ערב הרגל. משום כבוד הרגל ואי לא קטר ערב הרגל
 ולא חילק כבוד לרגל לא יועיל לו הרגל להפסיק ויחלים אחר הרגל
 אלא

עין משפט
נר מצוה

לֹא אֶמְצֵא מִי שֶׁיִּדְּוֶה מִהֶלֶל נִירוֹת
הֵלֶל יֵבֶה:
לֵאמֹר בְּמִי שֶׁסֶּה הֵלֶד:
לֹא ג' (מִי) פִּי מִהֶלֶל אֵלֶל
הֵלֶל ג' כִּמּוֹן עֶשֶׂן דִּרְבֵּן
ג' טוֹשִׁיט יוֹדֵד שֶׁטֶן סֶפִי
א' וטוֹשִׁיט אֲרִיט סִי תִקְמָה
סֶפִי (ז):
לֹא ד' (מִי) שֶׁסֶּה הֵלִיט כִּמּוֹן
שֶׁסֶּה טוֹשִׁיט יוֹדֵד שֶׁסֶּה
סֶפִי ז' וטוֹשִׁיט אֲרִיט שֶׁסֶּה
סֶפִי (ח):

פי' הרא"ש

[illegible]

(א) נראה דל"ל הא דאמר רב דעול
לשנים דוקא דיהיו תובלעים
כך וקך אבל אם יהיה עולה לשני
או לא יבין.